[НА ВІД'ЇЗД ІЗ ПОЛТАВИ М. М. Л[ОНГІНОВА] 22 ТРАВНЯ 1842]

А доки ж нам у Полтаві
Бить байдики, пане!
Наробив єси вже слави,
Чи надовго стане?
Порозтринькав все дівчатам:
Дукачі й намисто,
А хлоп'ятам-небожатам:
Хоч вимести — чисто!..
Нема шпоньки, нема й стрічки
Комір зашморгнути...
Ну, вже утяв ти нам січки:
Є чим пом'янути!
Ану? виверни кишені:
Що там є такого?
А ви, хлопці, держіть жмені...
Ай, бігма нічого!
22 мая 1842 г., Полтава